୨୫-୧୨-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ, ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ, ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସ୍ମୃତି ବଜାୟ ରହିଲେ ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ?

ଉ[illegible]ର:- ଯଦି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ଯେ ଆମେ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ ଅଥବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ ତେବେ ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଆପେ ଆପେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ କାରଣ ଦେବତାମାନେ କେବେ ବି ଅଶୁଦ୍ଧ ଜିନିଷ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେବେକି ଆମେ ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛେ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ତେଣୁ ପତିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୁଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି। ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ବସୁଛ ତେବେ କାହାକୁ ମନେ ପକାଉଛ ? ନିଜର ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କୁ। ସେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡକାଯାଏ ନା— ହେ ପତିତ-ପାବନ! ଆଜିକାଲି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ ସୀତାରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଥିବା ରାମ ଆସ। ଏହା ତ ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ, ପତିତ ଦୁନିଆ କଳିଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ। ଏବେ ତୁମେ କେଉଁଠି ବସିଛ ? କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଅ। ଆମେ କିଏ ? ଆତ୍ମା। ଆମାକୁ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ। ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିଥାଏ। ଆତ୍ମା ପତିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପତିତ ମିଳିବ। ଏହି ଶରୀର ମାଟିର ପୁତଳା ଅଟେ। ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ। ଆତ୍ମା ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଡାକୁଛି ବାବା ମୁଁ ବହୁତ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ମୋତେ ଆସି ପବିତ୍ର କର। ବାବା ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି। ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ପତିତ କରାଇଥାଏ। ବ[illegible]ମାନ ବାବା ସ୍ମୃତି ଦେଉଛନ୍ତି— ଆମେ ପବିତ୍ର ଥିଲୁ ପୁଣି ଏହିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅଛୁ। ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାର ବୀଜରୂପ ଅଟେ, ମୋତେ ଡାକୁଛନ୍ତି— ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ଓ ଗଡ୍ ଫାଦର, ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମୁକ୍ତ କର ଏବଂ ପଣ୍ଡା ହୋଇ ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ନେଇଯାଅ। ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଆଦି ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ ? ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ହେଉଛି ଆତ୍ମାର ଘର। ଯେଉଁଠାରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସି ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ସେଠାରେ କେବଳ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି ଶରୀର ନୁହେଁ। ଆତ୍ମାମାନେ ନଙ୍ଗେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶରୀର ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି। ନଙ୍ଗେର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ବିନା ବସ୍ତ୍ରରେ ରହିବା। ନାହିଁ। ଶରୀର ବ୍ୟତୀତ ଆତ୍ମା ନଙ୍ଗି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶରିରୀ ରହିଥାଏ। ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲେ, ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାରେ ମୂଳବତନରେ ଶରୀର ବ୍ୟତୀତ ରହୁଛ, ତାକୁ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସିଢ଼ି ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ ବୁଝାଯାଉଛି— ଆମେ କିପରି ସିଢ଼ି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛୁ। ତଳକୁ ଖସିବା ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗିଛି ପୁଣି କେହି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତି। ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି। ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ। ଶିବବାବା, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି।

ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାକୁ ଆଦିଦେବ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବା କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି— ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଏହି କଳିଯୁଗରେ ଦେଖ କିପରି ବସୁ-ବସୁ ହଠାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ବେମାର ହେବ ନାହିଁ । ତାହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ । ଏହା କେତେ ଭଲ ନାମ ଅଟେ । କହିଲେ ହୃଦୟ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି କ୍ରାଇଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ଏଠାରେ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ତ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ବହୁତ ସୁଖ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମସବୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଅଧାକଳ୍ପ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଥିଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ଯେବେ ତ୍ରେତାରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେଲା ତେବେ ଇସ୍‌ଲାମୀ-ବୌଦ୍ଧୀ ନଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର-ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଦୁନିଆର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡୁଛନ୍ତି କି କଳିଯୁଗ ବ□ମାନ ଛୋଟ ପିଲା ଅଟେ । ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ କଳିଯୁଗ ପୁରା ହୋଇ ଏବେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଆସିଛ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ନେବା ପାଇଁ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ତୁମେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବ, ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତାହା ହେଉଛି ସ୍ୱିଟ୍‌ହୋମ୍, ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାରେ ନିବାସ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି ପାର୍ଟଧାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ଶରୀର ବ୍ୟତୀତ ତ ଆତ୍ମା କହିବି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଶରୀର ନ ଥିବା କାରଣରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଦ୍ୱାପର-କଳିଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ପୁଣି ଏବେ କୁଆଡେ ଗଲା ? କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନଲେଜ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଏପରି ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଅଶୁଦ୍ଧ ହୋଇନଥାଏ, ସେମାନେ କେବେ ବିଡି ଆଦି ପିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଠାକାର ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କଥା ପଚାରନାହିଁ— କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଖାଉଛନ୍ତି ! ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ଭାରତ ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ଥିଲା । ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବେ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ୟ କୁହାଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ଏହି ଭାରତକୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ କରୁଛି । ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଦେବତା କିପରି ହେଉଛ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛି । ବହୁତ ପିଲା ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଘର ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହେଉଥିବ, ବହୁତ ତିଆରି ହେବ । ଆଉ କେହି ଘର ମଧ୍ୟ କିଣୁଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ କାରଣ ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ଜନ୍ମ ଅଟେ ନା । ଇଏ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋରା ହେଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଗୋରା ଏବଂ ଶ୍ୟାମଳ ଅଟେ ନା । ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ବଡ ବଡ ଭଲ ଚିତ୍ର ରହିଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ଏଠାରେ ବାବା ମ୍ୟୁଜିୟମ ତିଆରି କରୁନାହାଁନ୍ତି ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଟାୱାର ଅଫ୍ ସାଇଲେନ୍ସ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ନିଜ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ । ଆମେ ସେଠାକାର ନିବାସୀ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଅଭିନୟ

କରୁଛୁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏଠାରେ କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ପଢାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଇଏ ଦାଦା ତ ସିନ୍ଧରେ ରହୁଥିଲେ ପରନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଯିଏ ପ୍ରବେଶ କରି କହୁଛନ୍ତି— ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଗଡ୍ ଫାଦର ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ନାମ-ରୂପ ହିଁ ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର, ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆକାର ନାହିଁ । ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି ସେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ଆରେ, ପରମାତ୍ମା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? କହିବେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ଆରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ରହିଛି, ସବୁ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି ନା, ପୁଣି ଘଟ-ଘଟରେ ପରମାତ୍ମା କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ ? ଏପରି ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ କି ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଥାନ୍ତି, ବାବା ଆସି ଆମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଅ । ମୋତେ ତୁମେ ଡାକୁଛ ଏହି ଧନ୍ଦା ବା ଏହି ସେବା କରିବା ପାଇଁ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସି ଶୁଦ୍ଧ କରାଅ । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ମୋତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛ, କହୁଛ ବାବା ଆମେ ପତିତ ଅଟୁ । ବାବା ତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଦେଖୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ପତିତ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ତୁମର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବାକି ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ ସେଠାରେ ଯାଇ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବ । ତୁମକୁ ଅଗଣିତ ଥର ପଢାଇଛି ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ତୁମକୁ ହିଁ ପଢାଇବି । ବ□ମାନ ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ହେଉଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଗାୟନ ଅଛି ନା, ଯାହାଙ୍କୁ ଏଡମ୍ ବା ଆଦିଦେବ କୁହାଯାଏ । ଏହା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସି ଶୁଣି ସାରି ପୁଣି ମାୟାର ଅଧୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉ-ହେଉ ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଥାନ୍ତି । ମାୟା ବଡ ଜବରଦସ୍ତ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାପ ଆତ୍ମା କରାଇଦେଉଛି । ଏଠାରେ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ବ□ମାନ ଏହା ହେଉଛି ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ପତିତ ଦୁନିଆ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି କ□ାର ଜଙ୍ଗଲ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ ଫୁଲର ବଗିଚା । ମୋଗଲ ଗାର୍ଡନରେ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଭଲ-ଭଲ ଫୁଲ ହୋଇଥାଏ । ଅରଖ ଫୁଲ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ପରନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି, ଶିବଙ୍କ ଉପରେ ଅରଖ କାହିଁକି ଚଢାଉଛନ୍ତି ? ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପଢାଉଛି ଏଥିରେ କେହି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ମୋତି, କେହି ରତନ ଜ୍ୟୋତି, କେହି ପୁଣି ଅରଖ ଫୁଲ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଦୁଃଖଧାମ, ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ଅମରଲୋକ । ଏହି କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର ତ ଏହି ଦାଦା ପଢିଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢାଇବେ ନାହିଁ । ବାବା ନିଜେ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଗୀତାରୁ ଉଦାହରଣ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଗୀତାକୁ ଭଗବାନ ହିଁ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ଏହା ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନିଷ୍କାମ ସେବା କରୁଛି, ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛି, ମୁଁ ମାଲିକ ହେଉନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ନାହିଁ । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି, ସୁଖରେ କେହି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଦୁଃଖ ଏବଂ ସୁଖର ଖେଳ କୁହାଯାଏ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ତୋଫାନ ଇତ୍ୟାଦି ଜୋରରେ ଆସିବ । ସବୁ କିଛି ଖତମ ହୋଇଯିବ ।

ତେଣୁ ଏବେ ବାବା ଆସି ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ବହୁତ ସମ୍ପ□ ଦେଇଥିଲେ, ସବୁ କୁଆଡେ ଗଲା ? ଏବେ କେତେ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଭାରତ ଯିଏକି ସୁନାର ଚଢେଇ ଥିଲା ସେ ଏବେ କ'ଣ ହୋଇ ପଡିଛି ? ଏବେ ପୁଣି ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ହଠଯୋଗ, ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଏହି ରାଜଯୋଗ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ, ସେହି ହଠଯୋଗ କେବଳ ପୁରୁଷ ହିଁ ଶିଖିଥାନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇ ଦେଖାଅ । ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ତ ହେବ, ଏହି ଲଢେଇ ଅନ୍ତିମ ଲଢେଇ ଅଟେ । ଏହି ଲଢେଇ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ଆଉ ଅଟକିବ ନାହିଁ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ବାବା ପୁଣି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯାଦର ଯାତ୍ରାରେ ବେପରୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର: —

(୧) ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ରୂପେ ପାଠପଢି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଏହି କ□ାର ଜଙ୍ଗଲକୁ ଫୁଲର ବଗିଚା କରିବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ ବେପରୁଆ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବା କରୁଥିବା ଲାଇଟ୍-ମାଇଟ୍ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ଯେପରି ବତୀ ଘର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା କରିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଦେଖାଇଥାଏ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବା ଅର୍ଥେ ନିମି□ ହୋଇପାରିବ ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଏବଂ ଯୋଗର ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ମନ-ବୁଦ୍ଧି ସର୍ବଦା ବ୍ୟର୍ଥ ଚିନ୍ତନରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବ, ମନ୍ମନାଭବ ମନ୍ତ୍ରର ସ୍ୱରୂପ ହେବା ସହଜ ହେଉଥିବ, ମନ ଶୁଭଭାବନା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃ□ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବ ତେବେ ଏହି ସେବା ସହଜରେ କରିପାରିବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମାନସିକ ଶକ୍ତିର ସେବା ବା ମନ୍ସା ସେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମାଇକ୍ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଦିଅ ।